# Tre Dosin Complimenter til Henrik Wergeland

---

## Förord till den elektroniska utgåvan

Disse versrader har digitaliserets i juni 2008 av Nasjonlabiblioteket, Oslo och anpassets i sin helhet for Projekt Runeberg i januari 2014 av Ralph E.

### Første Dosin.

-- 1 -- Herr Siful og Herr Henrik veed, Hvad gammel Vedtægt siger: Bajatsen følger altid med Hver ægte Markedsskriger. -- 2 -- De hulde Ni til Henriks Pen Saa blye bag Sløret skotter: Nei see! nu faae vi jo igjen En Mængde Papillotter. -- 3 -- Et Vomitiv i Cholera Formilder Dødens Parcer; O skjænk os snart, Herr Sifadda, Et Apothek af Farcer! -- 4 -- Der er en ganske egen Vægt I Dine Epigrammer; Du stjal dem vist, din Tyveknægt, Fra Gammelstrands Madammer. -- 5 -- Du drømte tidt om Lyrens Klang, Om Drik af Hippokrenen; Du vaagnede blandt Vægtersang, Og laae i Rendestenen. -- 6 -- Herr Siful har en vinget Hest, Saa ellevild og spinkel; O ynker dog det arme Best, Den faaer for meget Finkel.

-- 7 -- Hver Hökerfjel, hver Kræmmer bli'er Slemt tugtet af din Svøbe. O tryk dog blot paa stærkt Papiir, Saa vil de Folk nok kjøbe. -- 8 -- Du Viddets Fane fører kjæk, Min drabelige Henrik! Siig, fik du hine Sabelsmæk I Egenskab af Fenrik? -- 9 -- Liig Frøen pusteste du svart Bag mangen velfødt Oxe; Glúk auf! du har alt Kalvens Art, Og kan fremdeles voxe. -- 10 -- Mod Daaren hvæsser du dit Sværd Ak, en usalig Vane! Betænk, i saadan Ledingfærd Bli'er du din egen Bane. -- 11 -- Ak Siful, dine trykte Ark De sprænge reent Creditten; Siig, har du ogsaa trende Mark Tilbage af Fellitten? -- 12 -- En Farce-Plan din Færd dig gav; Frisk Mod! tag fat paa Emnet! Saa har du dog lidt Glæde af Dit eget Liv og Levnet.

### Andet Dosin.

-- 1 -- Du tømred af Guds frie Natur Et Buur med frække Hænder; Nu staaer du bag din egen Muur Og skjærer dine Tænder. -- 2 -- Du stormer rasende og blind Imod dit Fængsels Gitter; Det kalder du, med daaret Sind, At spille smukt paa Cither. -- 3 -- Grimasser, Fjælebods-Commers Kan hver en Fusker gjøre: En skjøn Moral af dine Vers Og af din Farcerøre. -- 4 -- Du saae i Aanden skarpt og kjækt, Hvad ingen Viis formoder; Tænk blot! du saae en Efterslægt, Der læser dine Oder. -- 5 -- I ægter comisk Liniedands Er Siful vis paa Latter; Dog er Fortjenesten ei hans; Man leer kun, naar han dratter. -- 6 -- Herr Zinclar stormed Klippens Muur, Og fik et Skud for Panden; Herr Henrik tog ham under Cuur, Da gik han fra Forstanden.

-- 7 -- I donranudisk Hunger sad Herr Siful ved sin Kjedel: Til Frokost, Middags-, Aftens-Mad Kund Wedel, Wedel, Wedel. -- 8 -- Et gammelt, bruunrødt Syleskaft, Tre Knapper til en Trøie: Der har du din Satires Kraft Og Lønnen for din Møie. -- 9 -- Herr Henrik skrev et Bibeldigt, Og kan man døie Sangen, Da har man lært den skjønne Pligt, At ta'e Fornuften fangen. -- 10 -- Vær Cæsar eller Intet vær, Det vidste Henrik længe; Og see, han Alt i Spidsen er For Byens Gadedrenge. -- 11 -- En Herostrat vandt evigt Navn Ved Skjændsels Brændemærker; Lev evigt, Henrik, men ved Gavn, Kort sagt, brænd dine Værker! -- 12 -- Høit stiger Henrik Wergeland Med al sin Viisdoms Bylter; Han kan, hvad andre Dværge kan, Gaae kæmpehøi -- paa Stylter.

## Tredie Dosin.

-- 1 -- Du glemmer i en evig Ruus Den Sump, hvori du stikker; Saa tømmer Drankeren sit Kruus Af Sorg, fordi han drikker. -- 2 -- Herr Henrik sværmer, skue og føl! Høit bruse Sangens Vover. Saalænge rystes Skillings-Øl, Til Skummet flyder over. -- 3 -- Herr Henriks Geist er Stormens Flugt; Ak, derfor fyldes Boden Med store Dynger nedblæst Frugt, Som endnu ei er moden. -- 4 -- Din Pen skal grunde Friheds Muur Mod Magtens Kanonader; Ak, Bunker af Makulatur Er slette Barricader. -- 5 -- Af Musens Tryllesmiil forført, Vil Henrik Glutten eie; Da bli'er han patriotisk rørt, Og ta'er en norsk Budeie. -- 6 -- Du taaler intet fredet Hegn; Du spotter Grændseloven. Ak, det er Egennyttens Tegn; Thi du har Sviin paa Skoven.

-- 7 -- O Nora, du har ingen Nød Selv midt i Dyrtids Udbrud; Herr Henrik laver dig en Grød -- Hvor nationalt! -- af Ukrud. -- 8 -- Her nord er Veiret sjelden tørt. Man Henriks Væv kan takke At Musen gaaer i Verkensskjørt, Apol i Vadmalsfrakke. -- 9 -- Ak Norge, faa er dine Mænd Og glemt er Fædres Kjækhed. O lær itide af din Ven, Af Henrik, Drengefrækhed. -- 10 -- Ha Vellyd! Henrik høi og rig Og Siful Toner skabe, Og Bjørnens Grynten blander sig Med Hvinet af en Abe. -- 11 -- Skjøndt tidt du er i Knibe bragt, Du frier dig som en flink Fyr, Man væmmes ved den ækle Jagt, At sætte efter Stinkdyr. -- 12 -- Du vil bekæmpe Lethes Flod, Jeg tvivler paa, det nytter; Culturens Aand er stærkt imod At reise Ulfelds-Støtter.